

Jambo Nieuwsbrief lezers.

Contrast.

23-09-2001

De afgelopen twee weken waren er twee van contrasten.

In deze nieuwsbrief zult u erover lezen en u zult waarschijnlijk het gevoel herkennen.

Amerika.

Via de internet krant bereikte het nieuws mij laat in de avond.

Ik heb een tv gekregen en de volgende dag is de antenne op het dak geplaatst.

Ik aanschouwde iets wat ik niet kon bevatten, is dit een film of werkelijkheid.

Drie jaar geleden was hier de bomaanslag op de Amerikaanse Ambassade.

Pas enkele weken geleden heeft de president het monument op de plaats van de voormalige Ambassade geopend, een soort parkje.

De nieuwe Ambassade is nu gelegen buiten het centrum van Nairobi.

Het maakt hier wonden open. Bij elk fruit/groente kraampje in mijn dorpje vraagt men mij: "Kom jij uit Amerika?"

"Ongeloof, verbijstering en boosheid, ook hier in Kenia.

Mijn hoofd staat er niet naar maar ik zal me toch moeten bezig houden met de dagelijkse gang van zaken hier.

De hoofdonderwijzer heeft namelijk het uren rooster voor de docenten veranderd en de andere onderwijzers strribelen tegen.

De school is ondertussen een herkende particuliere school en zal dus op 1 lijn moeten komen met andere particuliere scholen willen we meer betalende leerlingen op school krijgen om de school uiteindelijk financieel onafhankelijk te maken.

Om 8.00 uur beginnen de docenten(was eerst 8.30) andere scholen beginnen om 7.00 uur.

Iedere docent geeft zijn eigen vak, bv Engels, Wiskunde, Swahili, net als bij ons op de middelbare school hebben de leerlingen dus voor elk vak een andere leraar.

De leraren en de leerlingen hebben lunch- en thee pauze, daarnaast hebben de leraren tussenuren (de leerlingen maken in die tijd hun huiswerk in de klaslokalen).

Nu wil de hoofdonderwijzer deze traditie doorbreken en de leraren tijdens hun tussenuren in een klas plaatsen waar kinderen huiswerk maken.

De leraar zou zijn correctie werk en voorbereidingen kunnen doen en tevens er kunnen zijn voor de leerlingen.

Nog steeds zou er voor de leraren 1 vrij uur overblijven naast de lunch en thee pauze.

Trammeland!!!!

"Een half uur eerder beginnen, en dan die uren....., wanneer doe ik dan mijn prive dingen, wanneer moet ik dan slapen....."(na 1600 uur misschien?).

Ik wist echt niet wat ik hoorde.

Thuis; kraan open geen water.

Waterbedrijf, huurbaas, ik had de rekening niet betaald en was afgesloten.

Natuurlijk had ik de rekening niet betaald, daar had ik ze een week eerder al op voor bereid.

Ik had namelijk de eerste zes a acht weken geen water in mijn huis en krijg een rekening waaruit blijkt dat ik zoveel heb verbruikt dat je er wel 2 grote zwembaden mee kan vullen.

Er ontstond opnieuw een woordwisseling waar je je kapot om kunt lachen.

Steeds gingen ze me uitleggen dat ik een meter heb, deze meter geeft aan hoeveel ik verbruik en dan komt er een staatje op tafel om te laten zien hoeveel geld het per liter kost etc....

Ik weer: "Ja , dat snap ik wel maar ik had geen water, jullie zijn bijna elke dag bij mij geweest met een loodgieter en hebben weken het probleem niet op kunnen lossen".

Weer leggen ze me uit hoe het werkt met de meter.

Ik dacht: "Waar blijft Ralph Inbar", (candid camera/ banana split???)

* Waarschijnlijk zit het zo:

Vanuit de tank naast mijn huis gaat het water langs mijn meter het huis in via een leiding, voordat het water maar een kraan heeft bereikt buigt de leiding, en gaat via de andere kant weer terug in de tank.

Na vele woorden en dreigementen met politie heb ik weer water en niet betaald voor de eerste weken.
's Avonds, tv aan.

Ik heb begrepen dat in Nederland er een continue informatie stroom is over Amerika, hier alleen in de nieuwsuitzendingen.

De kranten schrijven er veel over en de nieuwsuitzendingen staan wel helemaal in het teken van Amerika.

Ik zie de beelden, met een gevoel van: 'dit bestaat niet, ik word zo wakker', ga ik naar bed.

"Ria, Ria, Ria", blij kindertjes, blij stemmetjes.

Kindertjes op volgorde van klein naar groot eten mais, bonen en aardappels in de eetzaal.

Met hun handjes werken ze het behendig naar binnen, staan op, lopen naar buiten met hun bordje, wassen deze af en zetten het terug in de kast.

Zelfs "Moses" kent het ritueel, alleen kan hij nog niet zelf afwassen.

Hij heeft een klein plastic stoeltje gekregen zodat hij niet meer op de grond hoeft te eten (de bankjes hebben geen rug leuning en daar valt hij af).

In plaats van zijn bordje neemt hij zijn stoeltje mee naar buiten en steekt zijn duim omhoog.

De kinderen zijn zo vrolijk.

Een aantal kinderen zijn er op voorbereid dat ze later die middag hun levensverhaal mogen vertellen voor een film over het weeshuis.

De kinderen hebben geoefend zodat ze niet halverwege gaan huilen.

* "Mijn vader was ziek en ging dood, mijn moeder werdt beroofd en vermoord toen ze onderweg naar was huis van haar werk".

* "Mijn vader ?????????? Mijn moeder werdt ziek en moest naar het ziekenhuis. Ik werd bij vrienden gebracht maar die hadden geen geld om voor mij te zorgen.

Tijden lang leefde ik in een donkere ruimte, ik kreeg geen andere kleren, we droegen wat er was, geen school en niet genoeg voedsel".

(Deze jongen kan niet goed lopen, de botten van zijn benen hebben zich niet voldoende kunnen ontwikkelen door gebrek aan zonlicht.)

Zijn moeder is waarschijnlijk niet levend uit het ziekenhuis gekomen, broertjes of zusjes heeft hij niet.

Totaal familie loos zover hij weet.

Een soort gelijk verhaal heeft een jongen van de middelbare school, ook totaal familie loos en weet ook niets van zijn geschiedenis.

Pijn na het eten, kan niet tegen vruchtensap, drinkt graag melk, maagzweer???

Voor deze kinderen is aandacht heel goed, helpen hoeft niet altijd met geld.

Een brief schrijven of een ansichtkaart, geeft ze het idee dat er mensen zijn die om hun geven.

Na de interviews weer dikke lol.

We krijgen drie keer per week boontjes van de Nederlandse boer "Chris".

(Hierover schreef ik al eerder, hij teelt boontjes in Kenia voor Nederland en de boontjes die te krom zijn voor Nederland gaan naar drie weeshuizen, ook naar ons nu)

Met een hele groep zitten ze boontjes te doppen en een lol dat ze hebben!

Nog steeds heb ik bezoek uit Nederland.

Bezoek dat hier is om te werken in het weeshuis en af en toe de kinderen mee uit neemt.

Deze week werd ik een paar dagen mee uit genomen, en wel naar Mombassa.

Mombassa is gelegen aan de kust en is met de trein prima te bereiken vanaf Nairobi.

De treinen vertrekken 1900 uur 's avonds en komen 's ochtends 8.30 aan Mombassa.
Toen ik uitstapte voelde ik warme vochtige lucht, alles is groen.
We gaan naar een hotel waarvan de eigenaar bevriend is met het weeshuis.
Om deze reden mogen we zo goed als gratis verblijven in een luxe lodge en vol pension. (30 gulden)

Ligstoelen onder kokosbomen, een meneer die een kokosnoot voor mij plukt en er een rietje in steekt zodat ik de kokosmelk op kan drinken.
Daarna eet ik het vruchtvlees, de kokos.
Het strand is wit.

Ik steek mijn voet in de Indische Oceaan...wat schetst mijn verbazing...het water is heet..alsof je in een groot bad zit!

Ik krijg een hoed gemaakt van kokosbladeren.
"Is die trein wel aangekomen, slaap ik nog, of zit ik in de hemel."
Diverse malen knipper ik met mijn ogen en knijp ik mezelf in de armen.

De grote luxe hotels zijn in handen van buitenlanders, Kenianen werken in de hotels.
Kenianen verkopen houtsnijwerk en proberen toeristen rondleidingen te verkopen en poetsen schoenen.
Ik realiseer me dat je hier als toerist in een paradijs kunt leven zonder ook maar iets te merken van het andere Kenia, Kenia als ontwikkelingsland.

Mombassa, een kort maar krachtig en prachtig kado voor mij.
Helemaal opgeladen kan ik er weer tegenaan.

Ik heb nog veel meer te vertellen maar de nieuwsbrief is al lang genoeg.
Bovendien heb ik zo een afspraak met een meisje dat morgen haar eerste "college dag" heeft.
Ze heeft hier een sponsor voor en gaat nu voor het eerst op zichzelf wonen.
Vanacht heeft ze haar eerste nacht in haar nieuwe verblijf en ik ga bij haar kijken.
Het schijnt een huisje van golfplaat te zijn.

Ze heeft nog geen bed/ matras etc...
Toen ik hier kwam kreeg ik diverse bedden en matrassen, zomaar, gratis en voor niets..eentje breng ik dus vanmiddag naar haar.
Ik ben benieuwd hoe ze het heeft.

Ik wil jullie allemaal bedanken voor de leuke mailtjes voor het feit dat jullie aan mij en de kinderen hier denken.
Geeft me heel veel kracht.

Salamu
Ria

Ondertussen is groep vijf binnengestormt, "Ria, Ria, we zagen dit en dit en dat dat".
Mijn bezoek heeft ze meegenomen naar de giraffe voederplaats.
De kinderen konden de giraffe's aanraken, voeren en er waren ook papagaaien en wilde zwijnen.
Een energie!!!!!!!!!!!!!! We hebben ook limonade gedronken en koekjes gegeten.
Dat wou ik jullie nog even vertellen.

Tot de volgende keer.
Ria